

1. הפאטנט (אנגליה)

2. הצילו! (בריטניה)

הטוב תשכ"ו * הסרט הטוב

מצב הסרטים בישראל בשנת תשכ"ו, דומה למצבו של הכפרי מ' סיפור הרבי והעז, בשעה שהעז עדיין גרה בדירה הדחוקה, יחד עם כל בני המשפחה. כי מצב הקולנוע היה כל כך רע השנה שאין מה לעשות אלא לחכות שהעז כבר תצא מן הבית, ושהמצב יחזור להיות רע כמו שהיה בשנה שעברה ולפני שנתיים. השנה לא הגיעו ארצה לא פליני לא ברגמן, לא קוראסאווה, לא אף אחד מ' הבמאים שהיו כאן בשנה שעברה, וגם לא מאותם שלא היו כאן בשנה שעברה. בעולם הגדול קמו במאים חדשים, העולם רעש והתרגש מסרטים חדשים, הבמאים הישנים הולידו הפתעות חדשות, קמו גלים חדשים, תופעות חדשות בקולנוע, כמעט שום דבר מזה לא הגיע לישראל. הסרט היחידי שיכול היה לתת מושג על הקולנוע החדש בעולם היה **הפאטנט**, שנושא: חיפוש אחרי שיטה לצוד בחורות, מהדהד אליבי לשפע של פנטסיה, הומור מטורף וצחוק מסחרר על העולם כולו. **הצילו**, סרטו השני של אותו במאי (ריצ'ארד לסטר) שפע אמנם גם הוא הומור חריף, אבסורדי, שוטה, בקצב מסחרר, בי צבעים מזוהרים, עם עליצות מבטיחה של

שחקן השנה
לי מרווין
קאט באלו

שחקנית השנה
ג'ולי קריסטי
דארלינג

ארבע החיפושיות. אך הוא היה הרבה פחות מבריק מקודמו. סאטירה על מנהגי המאה העשרים, עם פחות הומור, בצורה יותר קשה ואכזרית הובאה **באמריקה לאן**. סרט העוסק במסחר האמריקאי בחיי אדם, באשליותיו, בחלומותיו ובמותו. בסרט קשה ואכזרי אחר (**מלך עכבי' רוש**) ניתן תיאור של אנשים בתנאים קשים של מלחמת קיום אכזרית. מקרה העלילה היה טחנה שבועיים לפני, והוא נע בקפדנות, בכנות, ובכוח עליוני הבמאי סידני פורי.

***
כולם צחקו על הכל

סרטים גדולים לא היו, אבל ההצלחה הגדולה של השנה היו סרטי ה' הומור הגדולים. ההומור שבהם לא היה חדש. היו בהם אותן עוגות קרם, אותם אנשים שנופלים לאותם בורות אליהם נפלו צ'ארלי צ'פלין וכל בני דורו. אבל בבורות ובעוגות הקרם של השנה הושקע הרבה יותר כסף מאשר בסרטיו של צ'פלין. הם צולמו על מסך רחב, עם צבעים והמון כוכבים. בין הסרטים הללו היה **מה חדש**

נשכ"ו * הסרט הרע תשכ"ו

1. שנות מאור — יום תופים (ארצות הברית)

2. המשתיקים (ארצות-הברית)